

Zincirleme Aşk Tamlaması

– GürhanGürses · 26 Aralık 2011

Bu bir zincirleme aşk tamlamasıdır; araya bazı sıfatlar ve sıfatsızlar girse dahi sakın ola ki bir hata olarak addetmeyin, bir yanlış olarak zikretmeyin.

Bir cereyandır aşk, titretir ruhları. Cereyanda kalanlar mutlaka hastalanır. Tek kişide de husule gelebilir, iki kişide de, üçüncü bir kişide de... Bunun tamamına aşk diyebilir miyiz acaba?

Sen âşıksın ona ama "o" sana âşık değil.

"O" sana âşık ama sen "o"na âşık değilsin.

Sen "o"na âşıksın "o" da başkasına.

"Sana âşık sen de başkasına..." Uzayıp gider benzeri cümleler. Kişi aşk illetiyle hem dem olduğunda ve naçar kaldığında bu ateşi başkasında söndürebilir mi? O olmadı başkası olsun aşk mıdır? Ya da yaraya tuz basıp acı benim acımdır demek doğru mudur?

Aşk ateşi sardığında bir ruhu boydan boya, bunu nasıl küllendirecek Âşık? Buna nasıl dur diyecek, nasıl frenleyecek için için dağlayan bu illeti? Aşk acı çekmek midir?

Aşkın gıdası acı mı yoksa acıttıkça büyüyen büyüdükçe acıtan. Siz bunu kabul eder misiniz? Acı aşkın ispatıdır, o ispatı ortaya koymam gerek diye... Ya benimsin ya kara toprağın arabesk tavrıyla mı hareket ederseniz yoksa!

Aşk kaç kişiliktir sizce?

Mecnun Leyla'yı sevdi diye Leyla'nın da Mecnun'u sevmesi gerekir mi? Leyla üçüncü şahsa âşık olsa eğer ne olur bu hikâyenin sonu? Mecnun aşkında sebat edip devam mı etmelidir? Leyla'yı kazanmanın savaşını mı vermelidir? Aşk kalbe girmezse ne olacak, zorla aşk olmaz değil mi? Leyla: "Seni sevmiyorum be hey Mecnun!" dese aşk biter mi? Mecnun bu laf üzerine taşı tarağı toplayıp kendini çöle mi vurmali yoksa yeni aşklar peşinde mi koşmalıdır? Siz hiç âşık oldunuz mu? Aşk var mı yok mu? Varsa tek kişilik mi iki kişilik mi üç kişilik mi? Bir yürekte birden fazla aşka ikamet imkânı var mıdır? Yüreğindeki koltuğa oturmasını arzu ettiğiniz kişi gönül konağınızı beğenmiyorsa haliniz nice olur. Başka konakların misafiriye hele vay halinize... Takılıp kalacak mısınız bu aşka yine. Sevdiğini elde edemiyorsan elde ettiğini sevmeye çalış. Sevdiğin ele gelmiyorsa yabancı bir keklik gibi, kaçıyorsa hep, başkasının şarkısını söylüyorsa ne yapmalı insan o zaman?

Sevdiğinin peşinde koşan milyonlarca insan var, yanlışın peşinde mi koşuyorlar? Bile bile insan kendini yakar mı? Bir güzeli sevdiğin olmadı neye koşuyorsun ardından demeli mi? Yoksa insan acının peşinde mi, acıdan zevk mi alıyor?

"Sevdiğini elde edebiliyor musun?" sorusuna yanıt "evet"se problem yok "hayır"sa problem var. Referandum gibi oldu bu aşk sorgusu. Tam tersini savunanlarda olabilir; yanıt "hayır"sa problem yok "evet"se problem var.

Peki o zaman "Elde ettiğini sevebiliyor musun?" yani "elinde olanı sevebilir misin?" yani "avucunun içinde olanı."

Yoksa acı senin kaderindir.

O olmazsa dünya yıkılsın, harap olsun, yansın, bitsin diye âmâlaşan bir aşkın müdavimisin diyelim. Çok sevmişsin kızın adı Leyla olsun. Bu anlatımda sen de Mecnun ol. Rakip olarak Kerem çıksın bu aşkta karşına. Mecnun, Leyla'yı sever, Leyla'da Kerem'i. Hepsi birbirinden habersiz. Ve hepsi arkadaşdır zahirde. Oysa batında ne kıyametler kopmaktadır.

Mecnun her anını Leyla'nın yanında geçirir; onu deli gibi sever, ona bir günah sayılmazsa bir tapılası put gibi bakar. Aşkta mantık aramayın sayın okuyucu. Leyla'nın ise akli başka yerededir, arkadaşlık olsun diye Mecnun'un yanında yer alır. Bağda bahçede çarşıda pazarda okulda sokakta her yerde her anda dünya yaşamıyla olabilecek her zaman dilimi ve bulunabilecek her mekânda Mecnun, aşkıyla olmayı düşler. Lakin daha söze dökmemiştir aşkını, Leyla'ya söyleyememiştir onu nasıl sevdiğini... Bir anı bile onsuz yaşayamaz, hayal bile edemez. Ona dakikadır Leyla, ona saniyedir Leyla, ona salisedir Leyla. Belki de aşkını anlatsa sihir bozulacak ve Leyla gidecektir. Leyla ise başka âlemde, başka bir ruhta gezinmektedir hayal meyal. Bir ceylan nasıl gezerse öyle, bir güvercin nasıl uçarsa öyle. Bir servi nasıl salınırsa öyle. Kerem ise bu iki zatı muhteremin en yakın arkadaşdır her zaman ve her yerde. Onlar neredeyse o orada, o nerdeyse onlar orada. Bilhassa Leyla ...

Günü gelir Mecnun aşkını söze döker; o tapılası kadına. Çeker köşeye, içinde belki de milyonlarca kez söylediği cümlesini ilk kez yüzüne haykırır Leyla'nın; "Seni seviyorum" diye. Zaman durmuştur, herkes lal olmuş ortalık sağır kesilmiştir. Eşyanın tabiatına aykırı olağanüstülükler sarmıştır her yeri. Y ise vurgun yemiş gibidir. Ne diyeceğini bilemez bir hal takınmıştır. "Şey" der ilkin "şey..." "Ben de sana şunu söylemek istiyorum Mecnun..." Mecnun heyecandan küçük dilini yutacak neredeyse. O kutsal an gelmiştir kendince... Leyla ise bir çırpıda şunu söyler: "Benim için önemlisin, seni bir dost olarak gördüm ve hep öyle görmek istiyorum ama ne yazık ki ben Kerem'i seviyorum." der. Zalim Leyla, kötü Leyla, deli Leyla ...

Bütün dünyası yıkılır Mecnun'un. Ardına bile bakmadan gider. Kendini çöle vurur. Leyla ve Kerem'i siler cep telefonundan.

Siz Mecnun olmak ister misiniz? Leyla olan var mı aranızda? Kerem hanginizsiniz? Aşk böyle bir şeydir işte. Bu yüzden aşktır.

Bu bir zincirleme aşk tamlaması yazısıdır. Mecnun'dan başlayan Leyla'ya karşı duyulan hissin Kerem'de noktalanmasının ifadesidir. Bazen Mecnunlar, Leylalar, Keremler yer değiştirir ama aşk hep aşk olarak kalır. Bazen mahallenin en kötü çocuğu bazen mahallenin en güzel kızı olarak.

Aşk hep yalnızdır ve acı ile beslenmektedir. Âşık hep tektir ve acı ile kıvrınmaktadır. Maşuk ise Aşk ve Âşıkla kalabalıktır ve onların acısıyla mutlu olmaktadır.